

Název práce: **Divadlo a nová média**

Typ práce: diplomová

Hodnocení práce: **dobře (3)**

Vedoucí práce: PhDr. Miloš Kriššák, PhD.

Oponent/-ka práce: Mgr. Josef Šlerka

Konzultant/-ka práce: Mgr. Dita Malečková

Řešitel/-ka práce: Bc. Jana Tupá

Slovní hodnocení práce

Diplomová práce se soustřeďuje na aktuální a živé téma využití nových médií v současném divadelním umění. Je třeba ocenit jak osobní zaujetí autorky tématem, tak i odvahu k interdisciplinárnímu tématu novomediální a divadelní estetiky.

Autorčin text je logicky strukturovaný, vedle úvodu a závěru obsahuje teoretickou a aplikovanou část (včetně příloh). Nicméně obsahové naplnění struktury práce je velmi nevyvážené. Kapitola 2. Nová média zabírá jedinou stránku, což je pro celou kapitolu práce nenáležitě (str. 9). Zároveň je způsob, jakým jsou nová média v práci definována, nedostatečná pro závěrečnou práci v oboru nových médií. Kapitola 3. je naproti tomu zbytečně extenzivní: povšechný exkurz do dějin divadla (str. 16–28), který zabírá 26 % textové části, je naprosto arbitrární, nijakým způsobem nepřispívá k řešenému tématu, nejsou z ní vyvozeny žádné závěry a není vztažena k problematice médií. Dá se říct, že kdyby tato část textu zcela chyběla, diplomová práce by ničím neutrpěla, vyjma rozsahu. Naopak podkapitola 3.4. Divadlo a nová média měla představovat vlastní teoretický základ práce, pro tento účel je ale nedostatečně rozpracována se spíše epizodickým než teoretickým obsahem. Vlastní přínos je takto soustředěn do poslední 4. kapitoly Na Mars!, která představuje aplikovanou část práce.

Z metodologického hlediska je diplomová práce konfuzní a nekoncepční. Za první autorka nepropojuje žádnou jasnou tezi, kterou by chtěla rozvést. Pokud si práce klade za cíl zmapování tématu s tvrzením, že „[v]ýsledkem této práce je komplexní pohled na propojování divadla a technologie s důrazem na nová média“ (abstrakt, str. 4), nelze konstatovat, že tento cíl byl naplněn. Za druhé jsou teoretická východiska práce nedostatečně promyšlená, pokud vůbec. Novomediální části (kap. 2) naprosto schází teoretické i metodologické ukotvení. Část práce o divadle (kap. 3) vyznívá nejsilněji tam, kde staví na fenomenologických konceptech herního jednání (Fink) a fenomenologickém pojetí mýtu a ritu jako předpokladů divadla (Patočka). V zápětí je tento přístup kombinovaný s kulturologickými (Huizinga) a historiografickými (Brockett aj.) pozicemi. Když pak

pristoupí k analýze hry Na Mars!, překvapivě tvrdí, že vychází „z analýzy dramatického umění podle Otakara Zicha“ (str. 49). Nejenže proponované teoretické pozice zůstávají nevyužité, není ani zřejmé, jak a proč by zrovna Zichova divadelní estetika měla být příhodná pro novomediální analýzu současného divadla. Zdá se, že autorka nijak svojí metodologii nereflektuje a nemá jasno v tom, jaká teoretická východiska zástává či chce zastávat.

Práce s odbornou literaturou taktéž není hodna následování. Přímé citace autorka zvládá formálně správným způsobem, nepřímé citace už nikoli: často uvádí pouze obecný odkaz na knižní vydání bez uvedení konkrétních stran anebo částí knihy (např. str. 12, 14, 35). U převzatých citací neuvádí odkaz dostatečným způsobem tak, aby šlo identifikovat originální zdroj (např. str. 29). V některých částech práce reference zcela chybí, byť jsou potřeba (str. 30–34). Povinné penzum pěti cizojazyčných titulů je formálně splněno jejich uvedením v seznamu literatury, avšak jejich stopa v textu diplomové práce téměř není. S výjimkou jedné práce (Manovich, cit. na str. 7) není žádný z těchto textů k dohledání v žádných referencích a jejich vliv na diplomovou práci není k rozeznání.

Nejzdařilejší částí práce je Závěr. Neplní však roli shrnujícího závěru, který by reflektoval teoretická východiska a dokázal vyhodnotit práci, její přínos i limity. Je spíše prvním uvedením zásadních témat, jejichž analýze se práce mohla a měla věnovat: rozdílu virtuální reality a (divadelní) hyperreality, stylizovaný obraz reality, lineární vs. nelineární pohyb (částečně naznačeno v kap. 4), centrální subjekt hry (hrdina vs. technologie), princip narace, nové technologie jako zdroj větší svobody tvorby. Tento potenciál zůstal nevyužitý. Závěr práce by mohl v transformované podobě představovat její úvod a diplomová práce by tak nabyla jasné kontury v tématech, kterým se mělo dostat jak teoretického vymezení, tak praktické analýzy.

Práci **doporučuji** k obhajobě.

Hodnotící tabulka

Aspekty práce	Vysvětlení	Možné hodnocení
metodologie a věcné zpracování tématu	Závažné nedostatky ve zpracování tématu, nereflektování metodologických a teoretických východisek.	15 bodů
přínos a novost práce	Aktuální téma s nedostatečně využitým potenciálem.	10 bodů
citování, korektnost citování, využití inf. zdrojů	Závažné nedostatky u nepřímých a převzatých citací, jako i s využitím cizojazyčné literatury.	7 bodů
slohové zpracování	Náležitě.	15 bodů

gramatika textu	Bez nedostatků.	5 bodů
CELKEM		52 bodů

Výsledné hodnocení práce

Bodový zisk za práci	Hodnocení práce
0 – 50 bodů	Neprospěl, nedoporučeno k obhajobě
51 – 60 bodů	Dobře (3)
61 – 80 bodů	Velmi dobře (2)
81 – 100 bodů	Výborně (1)

V Praze

dne 3. 9. 2016

Miloš Kriššák